

DRAKARNAS NATT

Ylva Hällen
Marcus-Gunnar Pettersson

BONNIER
CARLSEN

LEGENDEN OM VIDA NYCKELBÄRARE
DRAKARNAS NATT

Copyright text © Ylva Hällen 2025

Copyright omslag och illustrationer © Marcus-Gunnar Pettersson 2025

Formgivning Hanna Säll Everö

Utgiven av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2025

Box 3159, 103 63 Stockholm

info@bonniercarlsen.se

www.bonniercarlsen.se

ISBN 978-91-7981-229-4

Tryck Livonia Print, Lettland 2025

Tryckning 1

PROLOG

Till dig, min dotter, Vida.

Den finaste jag vet.

Jag önskar av hela mitt hjärta att jag inte behövde lämna dig, att jag fick ta hand om dig och skydda dig från alla faror. Nu är det enda jag kan göra att ge dig vad jag har och be för att ditt liv blir långt och lyckligt.

Stenen är en kärlefskraft och med den kan du vända ont till gott.

Katten är din vän, liksom han var min.

Var stark, min flicka. Jag älskar dig.

Glöm aldrig det.

Mamma

Så stod det i brevet som låg på min mage när jag hittades på Jättens berg i Mörka skogen. Jag var inlindad i en mantel av röd sammet tillsammans med en tygkatt, ett brev och en grå sten som, om man tittar riktigt noga, ser ut lite som ett hjärta.

Namnet Vida betyder liv har farfar sagt. Jag tycker om det, för jag vet att det är mamma som har valt det. Jag har läst det där brevet så många gånger att jag kan det utantill, försökt förstå varför hon lämnade mig. Ibland när jag tänker på det blir jag ledsen och ibland blir jag arg. Men oftast försöker jag att inte tänka på det alls. Och nu har jag ju farfar. Egentligen är han inte min riktiga farfar. Men för mig kommer han ändå alltid att vara farfar. Enligt honom är det ett mirakel att jag lever, för när han hittade mig hade korparna redan upptäckt mig. De slet och drog i manteln med sina krokiga näbbar.

Därför kommer det att bli något stort av mig, säger farfar. Jag tycker om att han säger så, men jag vet inte om jag tror på det. Jag är ju bara ett helt vanligt barn.

KAPITEL 1

VIDAS HÖGSTA ÖNSKAN

Vida tittar upp mot himlen och räknar till tre små molntussar.

– Du kan vara lugn, det blir stjärnklart i natt. Vi kommer se drakarna jättebra, säger farfar och hänger upp de nysnidade pilbågarna på träställningen.

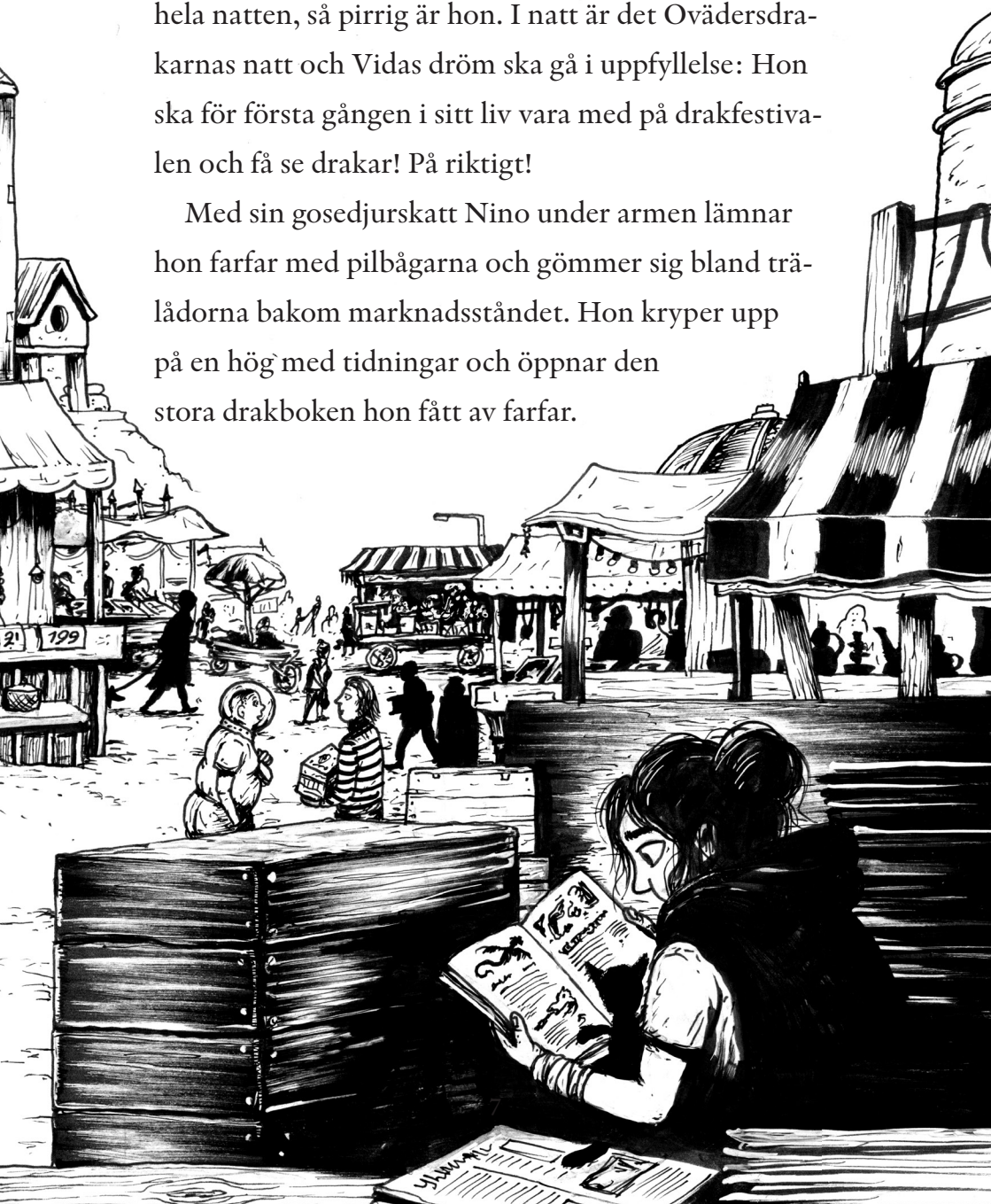
Pilarna lägger han på bordet, bredvid skrinet för pengar.

Det är sommar i Ylvania och Vida och farfar är i hamnstaden Shingrei för att sälja pilbågar på marknaden som de gör varje sommar. Solen gassar och dofterna från kryddor, fisk och blommor blandas med varandra. Torget är fullt av folk och många samlas runt farfars pilbågar. Vida gillar att hjälpa till, men idag kan hon inte koncentrera sig på någonting annat än det

som ska hända ikväll. Hon har knappt kunnat sova på hela natten, så pirrig är hon. I natt är det Ovädersdrakarnas natt och Vidas dröm ska gå i uppfyllelse: Hon ska för första gången i sitt liv vara med på drakfestivalen och få se drakar! På riktigt!

Med sin gosedjurskatt Nino under armen lämnar hon farfar med pilbågarna och gömmer sig bland trälådorna bakom marknadsståndet. Hon kryper upp på en hög med tidningar och öppnar den stora drakboken hon fått av farfar.

– Nämen åh, har jag en drakexpert till torggranne i år? säger en mjuk och vänlig röst.

Vida tittar upp. Där står Sonja som har blomsterståndet intill. Hon har alltid sett ut att vara minst hundra år gammal och är jättesnäll. Vida ler och nickar. Inte för att hon är expert på drakar direkt, men hon älskar drakar och hon kan en hel del.

– Glad draknatt! Du ser fram emot det förstår jag? säger Sonja.

– Mm, glad draknatt, svarar Vida och tittar intresserat på blommorna i korgen som Sonja har på armen.

Hon känner igen de stora stjärnformade bladen med små blodröda klockor.

– Är det riktig eldloka?

– Vad du kan! säger Sonja. Visst är det det.

Eldloka är magiska växter och jättesvåra att hitta. Vida har aldrig sett en i verkligheten, men känner igen dem från drakboken. Drakar älskar doften av eldloka och det sägs att en enda luden stjälk kan lugna en drake.

– Du kan få en om du vill, om jag kan ta några av tidningarna som du sitter på där. Jag behöver dem för att slå in blommor.

– Visst, säger Vida och reser sig.

Sonja tar en bunt tidningar och ger Vida en stor eldloka. Vida luktar på den och blir förvånad.

– Men, den luktar ju ingenting?!

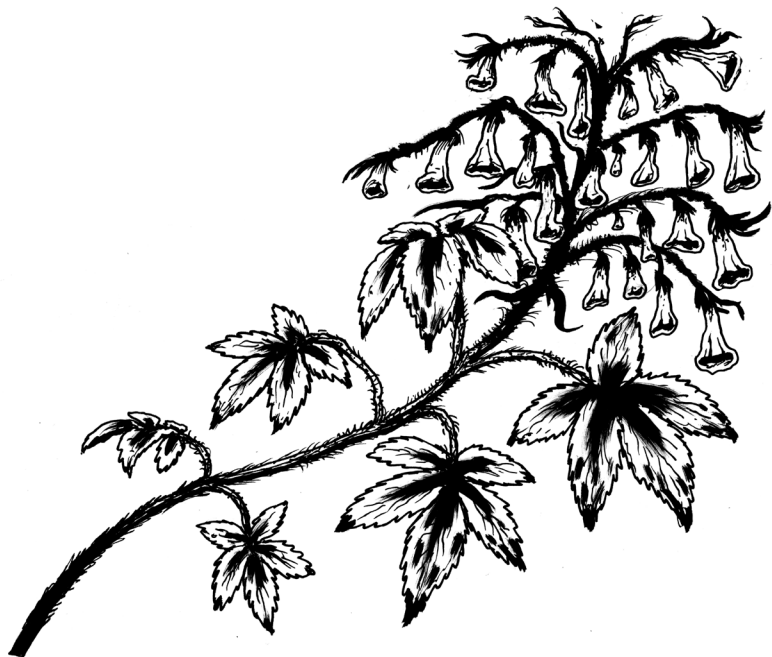
– Det är bara drakar som kan känna doften, säger Sonja. Deras luktsinne är så mycket känsligare än vårt. Men växten har samma effekt på oss som på drakar, den lugnar våra sinnen.

Vida har alltid gillat Sonja. Hon kan verkligen allt om växter.

– Har du träffat en drake nån gång? frågar Vida.

– Nej, skrattar Sonja. Det är det inte många som gör under sin livstid. Men nåt säger mig att du kommer göra det, Vida, säger hon och blinkar med ena ögat.

Det är typiskt en sådan sak som Sonja säger och man kan inte vara säker på om hon faktiskt har kraften att se in i framtiden eller inte. Vida vill fråga men Sonja har redan försvunnit iväg.

KAPITEL 2

MORRO

Vida känner med fingertopparna på den ludna blomsterstjälken. Det stämmer som Sonja sagt, blomman gör henne lugn. Hon slår upp drakboken igen och läser.

Endast vart sjunde år föder Ovädersdrakar nya ungar. Under en och samma sommarnatt gör stormvingarna, åskvingarna och blixtingarna sitt livs längsta flygning. Mamorna lämnar Drakarnas dal långt bort i öster och tillsammans med sina ungar flyger de över hela Ylvania och ut till havs. Denna natt kallas Ovädersdrakarnas natt och det är under den här resan som drakungarna lär sig flyga ordentligt och överleva på egen hand.

Tänk att det är ikväll som de kommer kunna se det! Vida längtar ihjäl sig. Hon ser hur det förbereds för festivalkvällen överallt. Lykttändarna hänger upp lam-

por i varje träd och det smyckas med glitter och spegelgirlanger. Det har hänt att drakar dödat människor på Ovädersdrakarnas natt och därför gör man allt för att skydda sig. Folk hjälps åt att bära grenar och annat till de stora drakeldarna som ska hålla drakarna på säkert avstånd.

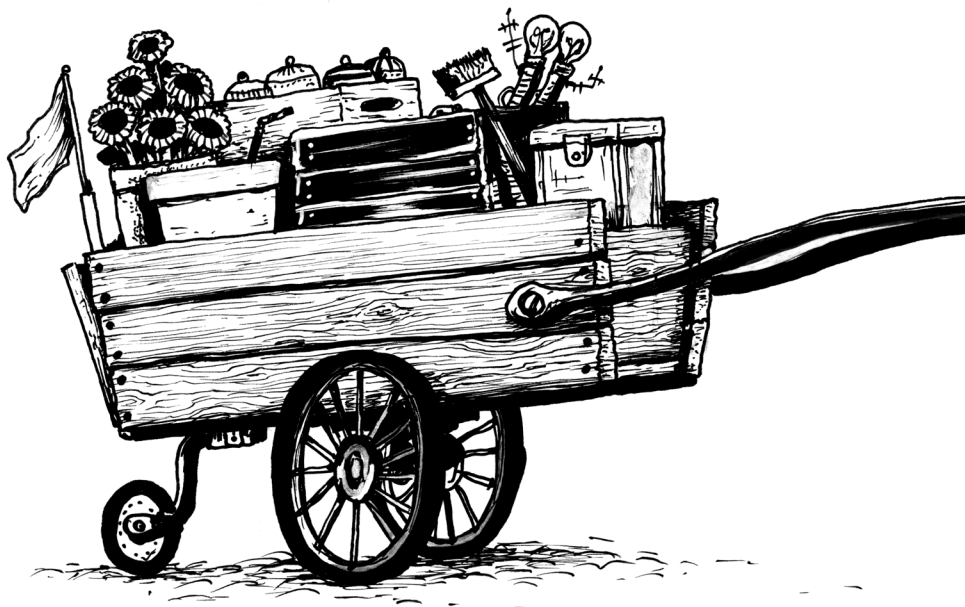
– Draklyktor till salu! Kom och köp facklor till elden!

Från höger och vänster ropas det från försäljare.

– Din önskan kan gå i uppfyllelse! Önskefacklor till elden här ...

– Ur vägen! Ur vägen!

Vida studsar till. Den där stöddiga tjejrösten känner hon igen. Det måste vara Morro! Hon glider med

blicken över torget och nu får hon syn på henne. Det korta lockiga håret, det fräkniga ansiktet och kärran som alltid är fullpackad med allt från tidningar till blombuketter och fisklådor. Morro jobbar som bud och levererar saker åt folk.

– Morro! Hej! ropar Vida och skyndar ut på torget.

Morro är några år äldre än Vida och den coolaste hon vet. Morro känner alla i den här stan och det finns nästan ingenting som hon inte varit med om. Alla gillar henne och Vida har sett hur hon till och med får

de tuffaste hamngrabbarna att göra precis som hon vill bara hon knäpper med fingrarna. Ta aldrig skit från nån, Vida, brukar hon säga.

– Vida! Kul att ni har kommit! Glad draknatt!

Morro drar handen genom luggen och bjuder Vida på en godis ur fickan.

– Ja, vi är här hela juli som vanligt, svarar Vida och ler med hela ansiktet.

– Cool. Du förresten, visst kan du en del om drakar? säger Morro.

– Ja, säger Vida och nickar ivrigt.

– Perfekt, hakar du på och kollar ikväll då?

Va? Jaaa! Vida hoppar jämfota inombords och det måste synas utanpå för innan hon ens hinner svara, säger Morro:

– Vad bra! Jag ska bara leverera lite av varje här. Vi ses sen då.

Vida känner hur hon växer flera centimeter och magen är full av fjärilar. Hon ska inte bara gå på drakfestival, hon ska gå tillsammans med den coolaste tjejen i Shingrei!

